

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.๑ กลุ่ม ๑ แผนกสถาปัตยกรรม
โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play)

โดย

นางสาวศิรดา แก้วประทุม
ครูพิเศษสอน

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๙
แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์
วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ประเทศจีนนับเป็นประเทศที่มีบทบาทและมีความสำคัญเป็นอย่างมากในระบบเศรษฐกิจโลก การขยายตัวทางการค้า การลงทุนและการติดต่อความสัมพันธ์กับต่างประเทศของประเทศจีนดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ภาษาจีนเป็นอีกหนึ่งภาษาที่คนทั่วโลกใช้กันมาก รองลงมาจากภาษาอังกฤษ เพราะ ประเทศจีนไม่เพียงมีจำนวนประชากรเยอะเพียงอย่างเดียว แต่การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศจีน ยังเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าประเทศจีนกำลังเข้ามามีอิทธิพลต่อการค้าการลงทุน ในอนาคตใหม่ แสดงให้เห็นว่าประเทศจีนเป็นประเทศที่มีโอกาสทางธุรกิจสูง เป็นตลาดการค้าที่ใหญ่ เป็นอันดับต้นๆ และมีแนวโน้มการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ภาษาจีนกลายเป็น ภาษาที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันที่เรียนภาษาจีนเพิ่มเติม เป็นภาษาที่สามนอกจากภาษาอังกฤษ ปัจจุบันมีหลักสูตรที่เปิดสอนภาษาจีนมีมากมายทางด้านอักษร ศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ แต่จะเน้นทางด้านภาษาศาสตร์เป็นหลัก ซึ่งหากมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ เพิ่มหมวดธุรกิจ การติดต่อระหว่างประเทศจีน ก็จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านเศรษฐกิจสังคม การค้า การลงทุน และภาษาจีนควบคู่กันไป ซึ่งจะกลายเป็นคุณสมบัติเด่นที่ตลาดแรงงานกำลังต้องการอยู่ใน ขณะนี้

หากมองถึงความสำคัญของภาษาจีนกลาง ภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่สำคัญของทวีปเอเชียมา นาน เนื่องจากประเทศจีนเป็นแหล่งอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่หนึ่งในสองของทวีป ดังนั้นการบันทึกความรู้ และวิทยาการต่างๆ จึงเป็นภาษาจีน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านปรัชญาประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็น ต้น ด้วยสภาพภูมิศาสตร์ต่างๆ ทั้งขนาดของประเทศจำนวนประชากร การเมือง การปกครอง และ เศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาษาจีนกลางเป็นหนึ่งในห้าภาษา ที่ใช้ในองค์กร สหประชาชาติ ยิ่งเพิ่ม ความสำคัญให้กับภาษาจีนกลางเป็นอย่างมาก การที่คนต่างประเทศอย่างเช่น คนไทยมีโอกาที่จะศึกษา ภาษาจีนกลาง ถือว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่ใช้ภาษาจีนกลางเพื่อการสื่อสารทั่วไปแล้ว เรายังสามารถใช้ภาษาเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆทั้งในระดับ บุคคลและระดับประเทศ เช่น การศึกษาความรู้ วิทยาการ การประกอบธุรกิจการลงทุน และการสร้าง ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ ภาษาจีนนับว่าเป็น กุญแจความรู้สู่โลกสื่อสารยุคใหม่ ผู้ที่สามารถใช้ภาษาจีนกลางในการติดต่อสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งจะ กลายเป็นบุคคลที่เป็นที่ต้องการของ ตลาดแรงงานที่กำลังต้องการอยู่ในขณะนี้ (วรารักษ์ พูนวิวัฒน์,2557)

ในสังคมโลกปัจจุบันนี้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งใน ชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษาการแสวงหาความรู้การ ประกอบอาชีพการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึง ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีการคิดสังคมเศรษฐกิจการเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึง องค์ความรู้ต่างๆได้ง่ายขึ้นกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์

ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรที่กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือภาษาอังกฤษส่วนภาษาอื่น ๆ นั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดการรายวิชาและจัดการ เรียนรู้ตามความเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551 : 42)

สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของรายวิชา 20000-1222 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนสถาปัตย์กรรม ชั้นปวช.1/1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย พบว่า นักเรียน ส่วนใหญ่ยังขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออกในการพูดภาษาจีน แม้จะสามารถจดจำคำศัพท์หรือประโยคได้ แต่ไม่สามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงในสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะนำ กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาจีนในสถานการณ์จำลองใกล้เคียงกับชีวิตจริง เช่น การทักทาย แนะนำตัว การซื้อสินค้า การถามทาง การสั่งอาหาร เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจ สนุกกับการเรียน และสามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการพูดอ่านเสียงภาษาจีนกลาง ในรายวิชา 20000-1222 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนสถาปัตย์กรรม ชั้นปวช.1 กลุ่มที่1-2 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play)

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียน วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม1 สถาปัตย์กรรม ในภาคเรียนที่ 1/2569 จำนวน 22 คน

1.3.2 แบบทดสอบคำศัพท์ เป็นแบบทดสอบ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียน สาขาสถาปัตย์กรรม ในระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม 1 ที่เรียนในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (20000-1222) จำนวน 15 ข้อ

1.3.3 ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ แบบประเมินการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง

ตัวแปรตาม ผลการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง

- ผลการทดสอบผลความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางของนักเรียนก่อน เรียนและหลังเรียน

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกทักษะการพูดออกเสียงภาษาจีนกลาง หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง ที่คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางได้ โดยสามารถอ่านออกเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์และคำศัพท์ภาษาจีนได้อย่างถูกต้องและ ชัดเจน

กิจกรรมเสริมบทเรียน หมายถึง กิจกรรมที่คณะผู้วิจัยจัดทำขึ้นโดยใช้แบบวัดประเมินผลการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยเนื้อหาที่นำมาทำแบบวัด ประเมินผลการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาจากหนังสือวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

การอ่านออกเสียง หมายถึง การที่ผู้อ่านแปลงเสียงของคำ วลีหรือข้อความ ออกมาได้อย่างถูกต้อง เพื่อที่จะสามารถสื่อสารกับผู้รับสารได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง

กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนจำลองบทบาทตามสถานการณ์ที่กำหนด เช่น ผู้ขาย-ผู้ซื้อ นักท่องเที่ยว-ชาวบ้าน ลูกค้า-พนักงานร้านอาหาร เพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาจีน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 นักเรียนสามารถทำแบบประเมินการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางและแบบทดสอบก่อน เรียนและหลังเรียน ที่สอดคล้องกับบทเรียนได้อย่างถูกต้อง

1.5.2 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาจีนดีขึ้นหลังการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 20000-1222 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม 1 แผนกสถาปัตยกรรม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) ภาคเรียนที่ 1/2569 สาขาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง ในรายวิชา 20000-1222 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนสถาปัตยกรรม ชั้นปวช.1 กลุ่มที่ 1-2 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) โดยผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิจัยในครั้งนี้ โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- 1) แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
- 2) แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ
- 3) แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 4) แนวคิดวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
- 5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีที่สำคัญ

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็น การออกเสียงตามตัวหนังสือ หรือการเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ต้องอาศัยกลไกการเรียนรู้ และสมองตีความและเรียบเรียง ข้อมูลที่อ่านให้ กลายเป็นความรู้ความจำความชำนาญ ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆที่ได้จากการ อ่าน

บันลือ พฤษะวัน (2532) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียง เพื่อใช้ในการออกเสียง ให้ตรงกับคำพูด เรียกว่า อ่านออก
2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำพูดหรือ เป็นประโยค เข้าใจความหมายเรียกว่า อ่านได้
3. การอ่านเป็นการสื่อความหมาย ถ่ายโยงความคิด ความรู้ จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่าน เข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน

การอ่านเป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มี การจดบันทึกไว้ ประเทิน มหาจันทร์(2523) ที่ใช้แทนคำพูดให้ได้ความหมายชัดเจนสมบูรณ์ ซึ่งต้อง อาศัยความสามารถในการ แปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญและการสรุป ความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมี จุดหมาย

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมาย จาก สัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อจับใจความสำคัญ เข้าใจความหมายของคำ ตีความและแปลความให้ ตรงกับผู้ที่ เขียนต้องการจะสื่อ โดยใช้ความคิดและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญ และจำเป็นมากสำหรับการดำเนินชีวิตในสภาพสังคมปัจจุบันนี้การอ่าน ช่วย พัฒนาสติปัญญาของผู้อ่าน ช่วยให้ผู้อ่านทันต่อเหตุการณ์ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการ แสวงหาความรู้ เสริมความคิด ความฉลาด รอบรู้ ยิ่งผู้อ่าน อ่านมากก็จะมีความรู้ มีจินตนาการมี ความคิดสร้างสรรค์เพิ่มพูน มากขึ้น

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความสำคัญของการ อ่านไว้น่าสนใจดังนี้ สนิท ตั้งทวี (2526 : 2 - 4) ให้ความสำคัญของการอ่านหนังสือว่าเป็นเครื่องช่วยเสริมสร้าง พัฒนาการทางด้านสติปัญญา สร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและการแสวงหาความรู้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์(2537 : 1 - 3) ได้สรุปเกี่ยวกับการอ่านว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ใน การ แสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต่อนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝน การอ่านอย่าง สม่าเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญ และมีความรู้กว้างขวาง ด้วย การที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้ จัดเตรียมให้อีกทั้งยังต้องผสมผสาน กับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่าน อย่างสม่ำเสมอ

การอ่านออกเสียง

ธีระ รุญเจริญ (2525) กล่าวว่า การสอนอ่านมี 2 อย่าง คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านใน ใจแต่ที่ จะกล่าวถึงการอ่านออกเสียงควรอ่านเป็นประโยคไม่ให้อ่านแบบแจกลูกเน้นการอ่านวรรคตอน และอ่าน ชัดเจนตามภาษาไทย การอ่านเสียงสระ พยัญชนะที่เป็นปัญหาส่วนมากจะมาจากภาษาถิ่น ดังนั้นจึงควรฝึก บ่อยๆ การอ่านแจกลูกในการสอนคำใหม่ในแต่ละบทเรียนควรเน้นการผันก่อนแจกลูก หรือสะกดคำในมาตรา ต่าง

บรรเทา กิตติศักดิ์ (2541) กล่าวว่า การออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการอ่านให้ ผู้อื่นฟัง เพื่อถ่ายทอดเรื่องราว

สรุปการอ่านออกเสียงคือ การถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นเสียง และเป็นการอ่านที่ผู้อื่น สามารถได้ ยินเสียงอ่าน หรือการอ่านโดยที่ผู้อ่านออกเสียงเปล่งออกมาในขณะที่อ่าน การอ่านออก เสียงเปล่งเสียงออกมา ในขณะที่อ่าน การอ่านออกเสียงช่วยให้สามารถจดจำคำศัพท์ได้ และออกเสียง ได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถ นำไปถ่ายทอดเรื่องราวให้ผู้อื่นรับรู้ได้

ประโยชน์และความสำคัญของการอ่าน

กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้ การอ่านเป็น ทักษะที่มนุษย์ใช้ในการรับสาร มนุษย์ใช้ทักษะการอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจภาษา จึงมีความจำเป็นใน ชีวิตประจำวัน ทุกคนจะต้องอ่านข่าวสารเรื่องราวต่างๆ จึงจะมีความรอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านจึงเป็นวิธีการรับสารและแปลเอกสารให้เป็นความหมายเพื่อการรับรู้และความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับตา หู สมอง หากอวัยวะทั้ง 3 ส่วนนี้มีปัญหา ก็จะทำให้มีผลกระทบต่อ การอ่าน นักเรียนจะอ่านช้า การรับรู้ และการแปลความ จะไม่สามารถพัฒนาได้ตามที่ได้ตั้งจุดประสงค์ไว้

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ ราชบัณฑิตสถาน (2525) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ และชุดที่ฝึกทักษะมี ความหมายใกล้เคียงกัน โดยชุดฝึกทักษะให้ความหมายแบบฝึกหัดที่ใช้ตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

สนอง คำศรี (2537 : 147) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จใน การเรียน การสอน ดังนั้นแบบฝึกหัดจะมีลักษณะที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ความพอใจในการเรียน ให้กับนักเรียน

ขจีรัตน์ หงส์ประสงค์ (2534) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอน อย่างหนึ่งที่ ครูใช้ฝึกทักษะ หลังจากให้นักเรียนได้เรียนเนื้อหาจากบทเรียนแล้ว โดยสร้างขึ้นเพื่อเสริมทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนา ความสามารถของนักเรียน

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงการสร้างแบบฝึกคือขั้นตอนและหลักในการสร้างซึ่ง Seel & Glasgow (1990) ได้เสนอแนะไว้ว่า ในการจัดสถานการณ์ทางการเรียนการสอนนั้นสามารถกำหนดขอบเขต เนื้อหาจากหลักสูตร โดยกำหนดจากหน่วยการเรียนรู้ย่อยๆ ไปสู่หน่วยการเรียนรู้ใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามในการออกแบบการสอนหรือการสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาสร้างแบบฝึกต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา
2. กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว
3. การวัดต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้
4. รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบเพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

ประโยชน์ของแบบฝึกแบบฝึกนอกจากจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญแล้วยังช่วยให้ผู้ ที่เกี่ยวข้องและผู้เรียนได้รู้ว่าตนเองมีความสามารถเพียงใดทั้งยังเป็นประโยชน์ในการปลูกฝังคุณค่า และลักษณะนิสัยการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองให้กับผู้เรียนได้อีกดังนี้

รัชนิศรีไพรวรรณ (2517: 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทางภาษาว่า

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้นเพราะเป็นเครื่องมือทบทวนความรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อนักเรียน

3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพังโดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ความหมายกิจกรรมเสริมหลักสูตร คำว่า”กิจกรรมเสริมหลักสูตร” มีการเรียกชื่อแตกต่างกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เช่นกิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra Class Activities) กิจกรรมพัฒนาการ (Developmental Activities) กิจกรรมนักเรียน (Student Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Out of Class Activities) ถึงแม้ว่าจะเรียกชื่อแตกต่างกันก็ตาม แต่ความหมายและจุดมุ่งหมายของกิจกรรมดังกล่าวเป็นในทาง ทิศเดียวกัน ในที่นี้จะใช้คำว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตร (Co-Curricular Activities) ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่าน กล่าวถึงความหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้ดังนี้

ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ และวันนอร์ มะทา(2528:5) กล่าวว่า”กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่สถาบันจัดและสนับสนุนให้ผู้เรียนจัดขึ้นเพื่อสนองความสนใจ และส่งเสริมพัฒนาการของ ผู้เรียน นอกเหนือจากหลักสูตรปกติ ไม่มีการให้คะแนนทางวิชาการ และผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม เหล่านั้นด้วยความสมัครใจ”

ธีรศักดิ์ อัครบรร (2545: 15) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้ว่า “การกระทำ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่จัดขึ้นนอกเวลาเรียนตามปกติของชั้นเรียน โดยผู้เรียนจะเป็นผู้ดำเนินการ ด้วยตนเองและมีครูเป็นผู้ดูแลให้คำแนะนำปรึกษาเป็นไปเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ในการเรียนตาม หลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น สนองความต้องการและความถนัดพัฒนาความสามารถพิเศษส่งเสริมการ พัฒนาบุคลิกภาพเพื่อฝึกอุปนิสัยของผู้เรียนให้เหมาะสมกับอุดมการณ์ประชาธิปไตยและให้มี ประสบการณ์อันจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจริง”

จากความหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น พอสรุปได้ว่า กิจกรรมหลักสูตรหมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเสริมประสบการณ์ของผู้เรียนโดยให้นักเรียนที่สนใจได้ ร่วมทำกิจกรรมในช่วงกิจกรรมอิสระ ในการทำกิจกรรมจะไม่มี การคิดหน่วยกิตและระดับผลการ เรียน

ตอนที่ 4 วิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

วิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ Eckard and An (1981); Harmer (2007); Littlewood (1981); (Revell, 1979) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนถูกเลือกให้แสดงตาม สถานการณ์ที่สมมติขึ้นซึ่งเป็นที่เข้าใจตามบุคลิกลักษณะที่แตกต่างออกไปอีกทั้งยังเป็นการ แสดงออกที่เป็นไปเองตามธรรมชาติของแต่ละบุคคลที่ตอบสนองต่อผู้อื่นในสถานการณ์ที่สมมติที่ กำหนดขึ้นมาซึ่งผู้มีส่วนร่วมหรือผู้แสดงรู้มาก่อนว่าเนื้อหาหรือหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอะไรอาจเป็น เนื้อหาที่ผู้เรียนพบเจอในชีวิตประจำวันเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ยึดข้อมูลหรือบทบาทที่เข้ามาเป็น หลักเป็นการแสดงออกมาในรูปแบบการฝึก อาจกล่าวได้ว่าบทบาทสมมติเป็นละครล้อเลียนประเภท หนึ่งซึ่งผู้เรียนต้องแสดงเป็นตัวละครตามสถานการณ์ที่กำหนดให้และบทสนทนาที่พูดจะเป็นไปตาม บทบาทความจำเป็นและความต้องการของบทบาทที่นักเรียนต้องแสดง จากแนวคิดดังกล่าวทำให้ได้ความหมายของบทบาทสมมติสำหรับงานวิจัยนี้ว่า เป็นวิธีสอน โดยการใช้กิจกรรมบทบาทซึ่งเน้นการใช้

บทบาทที่สมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสาร สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติยังเป็น หนึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย เพราะเหตุว่านักเรียนมี โอกาสได้ฝึกใช้ภาษาได้อย่างอิสระในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริงจนเกิดความชำนาญและมีความ มั่นใจในการใช้ภาษา

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Sunardi (2013) นักศึกษามหาวิทยาลัย Tanjungpura Indonesia ทำการวิจัยเรื่องการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติส ารับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่4 ซึ่งเป็นนักเรียนใน SMA NEGERI 1 PESAGUANKETAPANG Indonesia โดยท ากการทดสอบก่อน เรียน และหลังจากใช้บทบาทสมมติในการสอน หลังจากนั้นท ากการทดสอบหลังเรียนพบว่ามี คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.47 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าการสอนโดยใช้ บทบาทสมมติสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนได้

พิมพ์ชนก คำชู (2555) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแนวทางคาร์ลอร์ฟเพื่อ พัฒนาทักษะในรายวิชาดนตรี- นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาผลการวิจัยพบว่า1) แผนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตรรายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ตามแนวทางคาร์ลอร์ฟของ นักเรียนชั้นประถมศึกษา มีค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สูตรพบว่ามีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 78.04/85.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์75/75 ที่ตั้งไว้ 2) คะแนนเฉลี่ยความรู้ทาง นาฏศิลป์หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแนวทางคาร์ลอร์ฟสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) คะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแนวทางคาร์ลอร์ฟสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ทัศนวิทย์ศรีมันตะ (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและการ เขียนสัทอักษรภาษาจีนกลาง สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีนและนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเลือกเสรี ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสัทอักษรภาษาจีนสำหรับ นักศึกษาสาขาภาษาจีนและนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่าในภาพรวมนั้นแบบฝึก ทักษะมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสัทอักษรภาษาจีนซึ่ง เป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ (E1 /E2) เท่ากับ 78.82/83.87

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ (Role Play) ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสัทอักษรภาษาจีน จากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนด้านนั้นสูงกว่า แบบทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 15.57 และ 20.78 หรือร้อยละ 55.65 กับ 85.76

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสัทอักษรภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาจีนและนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเลือกเสรี ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.28 และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าเท่ากับ 0.48

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) 20000-1222 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 1/2569 สาขาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์ ในการศึกษา คือเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง ในรายวิชา 20000-1222 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนสถาปัตยกรรม ชั้นปวช.1 กลุ่มที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย และเพื่อเปรียบเทียบการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยใช้กิจกรรมเสริมบทเรียนแบบก่อน เรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ (quantitative research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นปวช.2 กลุ่มที่1-2 ช่างยนต์ จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ได้แก่ นักเรียนชั้นปวช.1 กลุ่มที่1สาขาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ที่เรียนวิชา 20000-1222 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1/2569 โดยคณะผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ ใช้ในการศึกษาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 22 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางแบบทดสอบที่ 1 แบบทดสอบที่ 2 และ แบบทดสอบที่ 3 ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง

1.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตร คู่มือนักเรียน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ เทคนิคและวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะจาก เอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง มีองค์ประกอบ ดังนี้ - คำนำ เป็นส่วนที่อธิบายถึงกิจกรรมเสริมบทเรียนการอ่าน ออกเสียงภาษาจีนกลาง

- สารบัญ

- หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้ 第一课你好!

第二课您身体好吗?

- 第三课你做什么？
- 第四课你叫什么名字？
- 第五课她是谁？
- 第六课你是哪国人？
- 第七课今天几月几号？
- 第八课现在几点？
- 第九课你喜欢吃什么？
- 第十课多少钱？

1.4 นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุง

1.5 นำแบบประเมินการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางและแบบทดสอบก่อน เรียนและหลังเรียน ที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้และหาประสิทธิภาพ

1.6 นำผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการใช้ แบบวัดประเมินผลการอ่านภาษาจีนกลางและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเก็บข้อมูล ต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้แบบทดสอบการอ่านออก เสียงภาษาจีนกลางกระบวนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสังเกตการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง เพื่อที่จะให้ได้แบบสังเกตการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง ที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับกลุ่มที่จะทำ การทดลองซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

2.2 กำหนดสัดส่วนตามความสำคัญและจำนวนข้อของแบบสังเกตการอ่านออกเสียง ในแต่ละเนื้อหา ตามแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง

2.3 สร้างแบบสังเกตการอ่านออกเสียงตามหน่วยการเรียนรู้ และตามสัดส่วนที่ กำหนดไว้เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง

2.4 นำแบบสังเกตการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง ที่ได้สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสังเกตการณ์อ่านออกเสียงแล้วนำมา ปรับปรุงแก้ไข โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสมคือมี ค่าตั้งแต่.05 ขึ้นไป

2.5 นำแบบสังเกตการอ่านออกเสียงที่ปรับปรุงแล้วไปใช้สังเกตกับนักเรียนปวช.1 กลุ่มที่1-2 สาขา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1/2567

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลหาความเหมาะสมของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการ ดังนี้

1. นำความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางในด้านต่างๆ

2. นำคะแนนที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม สอดคล้องกับแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2534) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง แบบฝึกมีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง แบบฝึกมีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง แบบฝึกมีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง แบบฝึกมีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง แบบฝึกมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

การหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางผู้ศึกษาค้นคว้า ดำเนินการ ดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนในแต่ละเรื่องของแบบทดสอบการอ่าน ออกเสียง ภาษาจีนกลาง มาหาค่าร้อยละของคะแนนรวมเฉลี่ยเป็นค่าประสิทธิภาพ (E1)

2. นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดการอ่าน มาหาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนรวมเฉลี่ย เป็นค่า ประสิทธิภาพ (E2) และนำค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เทียบกับเกณฑ์ 80/80 เพื่อแปลผล

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนชั้นปวช.1 กลุ่มที่1-2 สาขาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ที่เรียนวิชา 20000-1222 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1/2569 จำนวน 30 คน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาจีนกลาง ประกอบด้วย แบบสังเกตการอ่านออกเสียง จำนวน 30 คะแนน

2. ทดลองสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางแก่นักเรียน 35 คน ด้วยแบบฝึก ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเป็นเวลา 8 ชั่วโมง 8 สัปดาห์

3. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางเรียบร้อยแล้ว จึง ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาจีน กลาง ประกอบด้วยแบบ สังเกตการอ่านออกเสียง และแบบทดสอบแบบหลังเรียน (Posttest)

5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง โดยหา ประสิทธิภาพของภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 (ศิริพงษ์ พะยอมรัมย์, 2533)
2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง โดยการใช้สถิติ t – test แบบ Dependent
3. แปลค่าผลการทดสอบผลความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง โดยการค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของ 2.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น วิเคราะห์ โดยน าคะแนนที่ได้จากการท าแบบทดสอบระหว่างบทแต่ละบทในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และจากการทดสอบหลังเรียนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละแล้วนำไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน โดยใช้สูตร E1 /E2 ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ, 2550:139) 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เมื่อคิดเป็น ร้อยละแล้วได้ 80 หรือสูงกว่า 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อคิดเป็นร้อยละแล้วได้ 80 หรือสูงกว่าการหาประสิทธิภาพของกระบวนการใช้สูตรดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, 2550:139)

$$E1 = \left[\frac{\frac{\sum \chi}{N}}{A} \right] \times 100$$

$$E2 = \left[\frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \right] \times 100$$

เมื่อ E1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ΣX = คะแนนรวมของแบบทดสอบระหว่างเรียน

ΣF = คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

N = จำนวนผู้เรียน

A = คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

B = คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ, 2542:269)

$\bar{x} = \frac{\Sigma X}{n}$ เมื่อ $\bar{x}$ = คะแนนเฉลี่ย

ΣX = ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

n = จำนวนตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) 20000-1222 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม 1 แผนกสถาปัตยกรรม ภาคเรียนที่ 1/2569 โดยมีวัตถุประสงค์ ในการศึกษา คือ 1) เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง ในรายวิชา 20000-1222 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนสถาปัตยกรรม ชั้นปวช.1 กลุ่มที่ 1-2 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ (quantitative research) คณะผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางจากกิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปวช.1 กลุ่มที่ 1 รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1/2568 ตามเกณฑ์ 80/80

แบบฝึกเสริมทักษะ	n	E1/E2
第一课 你好!	22	68.94/93.94
第二课 您身体好吗?	22	48.18/86.64
第三课 你做什么?	22	49.84/89.84
第四课 你叫什么名字?	22	55.30/94.21
第五课 她是谁?	22	50.76/88.18
第六课 你是哪国人?	22	52.88/86.06
第七课 今天几月几号?	22	61.06/91.37
第八课 现在几点?	22	53.30/90.91
第九课 你喜欢吃什么?	22	57.43/88.79
第十课 多少钱?	22	51.25/87.88

เฉลี่ย	54.89/89.78
--------	-------------

จากตาราง พบว่า ผลการศึกษาประสิทธิภาพโดยภาพรวมของทดสอบการอ่านออกเสียงนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หมู่เรียนที่ 1 และหมู่เรียนที่ 2 (E1/E2) เท่ากับ 54.89/89.78 ซึ่ง ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักเรียนปวช.1 กลุ่มที่ 1-2 สาขาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 หลักสูตร จากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการหาประสิทธิภาพแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีน กลาง นักเรียนปวช.1 กลุ่มที่1-2 สาขาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1/2567

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียนการอ่านออกเสียง ภาษาจีน กลาง ของนักเรียนปวช.1 กลุ่มที่1-2 สาขาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1/2567

คะแนน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
ก่อนเรียน	22	30	370	16.82	56.06
หลังเรียน	22	30	539	24.50	81.67

พบว่า คะแนนเฉลี่ยการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางสำหรับนักเรียนชั้นปวช.1 กลุ่ม1 แผนก สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จากการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 16.82 คิดเป็นร้อยละ56.06 สำหรับ การทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 24.50 คิดเป็นร้อยละ 81.67 แสดงให้เห็นว่านักเรียนปวช.1 กลุ่มที่1 สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย มีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางที่สูงขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 20000-1222 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม 1 แผนกสถาปัตยกรรม ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดในการวิจัยต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง ในรายวิชา 20000-1222 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนสถาปัตยกรรม ชั้นปวช.1 กลุ่มที่1-2 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play)

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางของนักเรียนชั้นปวช.1 กลุ่มที่ 1สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1/2569 มีข้อสรุปดังนี้

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพโดยภาพรวมของทดสอบการอ่านออกเสียงนักเรียนชั้นปวช.1 กลุ่มที่1 สาขาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาษาจีนชั้นปีที่ 1 กลุ่มเรียนที่ 1 และกลุ่มเรียนที่ 2 (E1/E2) เท่ากับ 54.89/89.78 ซึ่งประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้
2. ผลการเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง โดยใช้กิจกรรมเสริมบทเรียนและกิจกรรมบทบาทสมมติแบบก่อน เรียนและหลังเรียน ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนจริง ดังนั้น นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมเสริมบทเรียนการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง สำหรับนักเรียนปวช.1 สถาปัตยกรรม รายวิชา 20000-1222 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1/2568 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้นักศึกษาได้ฝึกการออกเสียงพยัญชนะ สระเดี่ยว สระประสม ประโยคอย่างต่อเนื่อง และควรให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงที่หลากหลาย เพื่อที่จะได้อ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง
2. ควรมีการพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ของนักเรียนต่อไป
3. การจัดกิจกรรมเสริมบทเรียนการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง ควรมีเวลาให้กับนักศึกษา ในการทำกิจกรรมอย่างเพียงพอ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียง ภาษาจีนกลางได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรเลือกสถานการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน เช่น การพักหายใจ การซื้อของ การถามทาง การสั่งอาหาร เพราะนักเรียน ปวช.1 จะรู้สึกสนุกและกล้าแสดงออกมากขึ้น
2. นักเรียนบางคนอาจ ไม่มั่นใจหรืออาย ควรเริ่มจากกิจกรรมง่าย ๆ ที่ไม่กดดัน เช่น บทสนทนาสั้น ๆ
3. ควรมีการสร้างชุดกิจกรรมเกมเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนและความ สนใจในการอ่านภาษาจีนสำหรับนักเรียนในชั้นปีอื่นๆ
4. ควรมีการศึกษา หลักการ ทฤษฎีของกิจกรรมเกมการศึกษาแล้วนำไปดัดแปลง หรือสร้าง ขึ้นใหม่ เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2546).กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิติมา ปรีดีติลล. (2529).ทฤษฎีการบริหารองค์การ.กรุงเทพฯ :ชนะการพิมพ์.
- วรารักษ์พูนวิวัฒน์. (2557). ระบบเสียงภาษาจีนกลาง. (ม.ป.ท.)คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์: (ม.ป.พ.)
- 任景文. (2551).เริ่มต้นเรียนจีน 1. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัดมหาชน.
- 张国都. (2003).วิวัฒนาการและส่วนประกอบสำคัญของอักษรจีน.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จีนสยาม

ภาคผนวก

แสดงตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางสำหรับ นักเรียน
 ชั้นปวช.1 กลุ่ม1-2 สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จากคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

คนที่1	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน	
	คะแนนเต็ม 30	ร้อยละ	คะแนนเต็ม 30	ร้อยละ
1	18	60.00	22	73.33
2	21	70.00	28	93.33
3	15	50.00	21	70.0
4	17	56.67	23	76.67
5	15	50.00	21	70.00
6	18	60.00	25	83.33
7	16	53.33	24	80.00
8	20	66.67	27	90.00
9	18	60.00	27	90.00
10	19	63.33	25	83.33
11	15	50.00	25	83.33
12	12	40.00	24	80.00
13	13	43.33	21	70.00
14	14	46.67	23	76.67
15	18	60.00	24	80.00
16	15	50.00	22	73.33
17	19	63.33	26	86.67
18	20	66.67	27	90.00
19	15	50.00	24	80.00
20	15	50.00	26	86.67

คนที่1	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน	
	คะแนนเต็ม 30	ร้อยละ	คะแนนเต็ม 30	ร้อยละ
21	18	60.00	28	93.33
22	19	63.33	26	86.67
23	18	60.00	28	93.33
24	19	63.33	26	86.67
25	18	60.00	22	73.33
26	21	70.00	28	93.33
27	15	50.00	21	70.00
28	17	56.67	23	76.67
29	15	50.00	21	70.00
30	18	60.00	25	83.33

กิจกรรม Role Play นักเรียนชั้นปวช.1 แผนกสถาปัตยกรรม
ในรายวิชา 20000-1222 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน